

Ο Πρωτόκοκος της πλάσης

/ Γνώμες

- **Γράφει ο Κώστας Θεολόγου, Διευθυντής του Τομέα Ανθρωπιστικών, Κοινωνικών Επιστημών και Δικαίου Σχολής ΕΜΦΕ ΕΜΠ**

Ποιο ανώτερο και σίγουρο θηλαστικό, σαν τον μεταμοντέρνο και χαμένο σε παχύρρευστες κοσμοθεωρίες άνθρωπο, θα έμπαινε στον κόπο να κατανοήσει τη θεϊκή προέλευση ενός βρέφους σε έναν στάβλο με πρόβατα; Ποιος προοδευτικός αποδέχεται την πλήρως ανθρώπινη και συνάμα πλήρως θεϊκή υπόσταση του Ιησού; Δυο χιλιετίες αντιδικούμε για την αλήθεια του Χριστού: ποιος ήταν; Άραγε, υπήρξε; Αιρέσεις, δόγματα και σκεπτικισμοί έχουν διατυπώσει ποικίλες ερμηνείες και άλλες τόσες θέσεις ότι ήταν ένας θεός ανάμεσα σε πολλούς άλλους, μια «κατασκευή», ένας Αρχάγγελος, ένας γκουρού, κάποιος φωτισμένος δάσκαλος, προφήτης κτλ. Ο κοινός παρονομαστής σε όλες αυτές τις θεωρίες είναι ότι σμικρύνουν τον Ιησού αμφισβητώντας πως είναι θεός. Η ταπεινή γέννηση του Ιησού στη φάτνη δεν αφορούν τη βρεφική ηλικία του Χριστού, αλλά τη θεϊκή καταγωγή του και ασφαλώς δεν επεδίωκε να αποκρύψει ότι ήρθε στον κόσμο ένας θεός.

Η μοντέρνα υποδοχή των Χριστουγέννων, εύλογη λόγω της εμπορευματοποίησης

και του παγκοσμιοποιημένου καταναλωτισμού, αποδυναμώνει τη σπουδαία σημασία και καταργεί οποιοδήποτε αποδεκτό ή έγκυρο νόημα. Οι απόπειρες να επικαιροποιήσουμε το νόημα των Χριστουγέννων με νεοτερικές και άλλες μοντέρνες ερμηνείες, επιλέγοντας χαρακτήρες, όπως ο τσιγκούνης στον Ντίκενς, ο Εμπενίζερ Σκρουτζ, τα πράσινα ξωτικά του Άη-Βασίλη και τα εφιαλτικά πνεύματα των τύψεων στις κινηματογραφικές παραγωγές, μας έχουν απομακρύνει περισσότερο από τις Γραφές. Ασφαλώς και δεν υπάρχει κάτι κακό ή επιλήψιμο, όταν διασκεδάζουμε και χαιρόμαστε με τα υπέροχα χριστουγεννιάτικα φιλμ, αρκεί να μη λησμονούμε ότι η Παρθένος σήμερα, τον υπερούσιον τίκτει και η γη το σπήλαιον τω απροσίτω προσάγει. Νομίζω ότι αν γίνει μια έρευνα για «το νόημα των Χριστουγέννων» θα ευρεθεί ότι ίσως και εννέα στους δέκα χριστιανούς δεν γνωρίζουν το νόημα των Χριστουγέννων κατά την Αγία Γραφή.

Σταδιακά έχει εκλείψει η σχέση μας με τη βιβλική ερμηνεία. Γνωρίζουμε πού γεννήθηκε, τον επισκέφθηκαν τρεις μάγοι με τα δώρα, διέφυγε με τους γονείς του από την απογραφή του Ηρώδη, αλλά στο αντίστοιχο χωρίο (β' 8-12) του Κατά Λουκάν το νόημα για τους ποιμένες: ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ (εννοεί τη Βηθλεέμ) καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὕρησεν βρέφος ἑσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. Ἄν αναρωτηθούμε γιατί ένας Ἄγγελος ειδοποίησε αυτούς τους τσομπάνους που φύλαγαν τα ποίμνιά τους εκεί κοντά, θα πρέπει να σκεφτούμε ότι ο Χριστός ήταν ο αμνός του Θεού και οι συγκεκριμένοι βοσκοί φύλαγαν αμνούς θυσιαστικούς, προοριζόνταν για σφαγή. Ο Ἄγγελος τους ειδοποίησε και ξαφνικά πλήθος στρατιάς Ἀγγέλων ἐξ οὐρανοῦ ἐνώθηκε με αυτόν για να δοξολογήσουν τον Θεό ψάλλοντας δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Σύμφωνα με τις Γραφές το νόημα της γέννησης του αμνού του θεού είναι βαρυσήμαντο· οι άνθρωποι όταν τον βάλουν στην καρδιά τους, στη θέση που του πρέπει, θα βρουν γαλήνη ψυχική ακόμη και επί γης. Οι ποιμένες, εσωτερικά αλλαγμένοι και ψυχωμένοι από όσα βίωσαν, διέδιδαν το μήνυμα περί τη γέννηση του βρέφους από την παρθένο κόρη στη φάτνη, και όσοι άκουγαν θαύμαζαν. Το νόημα, λοιπόν, των Χριστουγέννων είναι η γέννηση του αμνού και η έναρξη της ζωής του ως θέλημα Θεού, με τη δόξα των Ουρανών. Αυτή η γέννηση θα κορυφωθεί με τα πάθη και τη σταύρωση «του αμνού» υπέρ όλων ημών, αλλά θα αναστηθεί και θα αναληφθεί στους ουραμούς. Αν δεχτούμε τη γέννηση του θείου βρέφους ως αληθινή, θα λάβουμε τη γαλήνη που χαρίζει ο θεός, την εἰρήνη τοῦ Θεοῦ που υπερβαίνει κάθε λογική και κάθε λογισμό, όπως γράφει ο απόστολος Παύλος στην Προς Φιλιπησίους επιστολή (4: 7).

Ο απόστολος Παύλος αναλύει το νόημα των Χριστουγέννων στην προς Κολοσσαείς

επιστολή του (1: 15-20), στην οποία ομολογεί ότι αυτό το βρέφος, αυτός, ο Υιός, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἶναι -δηλαδή- ἀπαράλλακτη εἰκόνα του Θεοῦ του ἀοράτου, εἶναι πρωτοτόκος, δεν ἐκτίσθη, ἀλλὰ τον ἔτεκεν θνητῆ, γεννήθηκε προαιωνίως ἀπὸ την ἴδια τέλεια οὐσία του Πατρὸς Θεοῦ, πριν ἀκόμη δημιουργηθεῖ κάποιο ἀπὸ ὅλα τα κτίσματα, διότι δι' αὐτοῦ κτίσθηκαν τα «πάντα ὅλα» ὅσα υπάρχουν στους οὐρανοὺς καὶ ἐπὶ γῆς, τα ὀρατὰ καὶ τα ἀόρατα. Ο θεὸς μέσα ἀπὸ τον γιο του εἰρήνευσε καὶ συμφιλίωσε με τὸ αἷμα τῆς θυσιαστικῆς σταύρωσής του τους ἀνθρώπους στη Γῆ μεταξύ τους καὶ με τον θεὸ καὶ με τους Ἀγγέλους στον οὐρανὸ (Κολ. 1: 20) εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐμεῖς, ὅμως, δεν δεχόμαστε τον θεὸ οὔτε τους ἀγγέλους στον οὐρανὸ, οὔτε ἔχουμε μεταξύ μας εἰρήνη στη γῆ, οὔτε γαλήνη ψυχικὴ μέσα μας.

Φέτος, λοιπόν, σας προτείνω νὰ ἀρχίσουμε νὰ ἐκδηλώνουμε ἕναν ἀμείλικτο σκεπτικισμό πρὸς τις μεταμοντέρνες χαζο-ερμηνείες περὶ την καταγωγὴ του Χριστοῦ διαβάζοντας πρῶτα τὸ χωρίο ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκάν (κεφ. Β) καὶ ἔπειτα την Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολή του Παύλου, πρὸς την ἐκκλησίαν των Κολοσσῶν, τῆς Φρυγίας. Μας ἀρμόζει τόσο πολὺ, ἐφόσον ὅλοι νιώθουμε κορδωμένοι σαν τους Κολοσσούς, μεγάλοι καὶ σίγουροι!

Πηγή: pemptousia.gr